

Nieuw kolonialisme

maandag, 5 mei 2008

Tijdens de koloniale periode hebben wij, westerlingen (althans onze instanties, onze regeringen en gezagsdragers) de inlanders (de autochtonen van ter plekke) van toen – onder het mom hen beschaving te brengen – simpelweg uitgebuit. Je kan nog zeggen, je moet dat met de maatstaven van destijds bekijken, maar je kan er niet omheen, we hebben die gebieden enkel als wingewest bekeken en aldus gehandeld. We hebben de plaatselijke bevolking gekerkerd in hun eigen land. We hebben hen onze structuren opgelegd, onze inzichten opgedrongen. We hebben hen zonder enig medezeggenschap gedwongen om economisch te participeren aan mercantiele processen die bijna uitsluitend het ‘moederland’ ten goede kwamen. We hebben hun grondstoffen schaafteloos ontvreemd. Nu is men toe aan een tweede golf van kolonisatie, enkel diegenen met de gepaste diploma’s of met de nodige opleidingen in branches (de knelpuntberoepen, weet je wel!) waar hier nood aan is, worden aangetrokken. (Staatssecretaris Turtelboom). Daar zijn op zijn minst twee bedenkingen bij. Ten eerste: Moeten we niet diegenen die gestudeerd hebben en/of een opleiding kregen, maximaal laten renderen in hun eigen land? Zijn die mensen niet in de eerste plaats nodig om in de landen ginds structuur, opleiding en opbouw te voorzien. Kunnen we het voor onszelf ethisch verantwoorden dat wij nu ook nog – naast tal van andere grondstoffen – de menselijke grondstof van het brein, opeisen in het belang van onze handelbalans? Ten tweede: Hebben we ooit al niet eens een dergelijke oproep gedaan (jaren ‘60), waarvan de naweeën nog steeds niet verwerkt zijn, omwille van ontbrekende of totaal ondermaatse begeleidingsprogramma’s. Geef de mensen die hier gestrand zijn recht op arbeid, zonder segregatie naar opleiding. Voorzie voor de mensen die hier terecht gekomen zijn opleidingstrajecten voor knelpuntberoepen, vereenvoudig de procedure voor de erkenning van elders verworven kwalificaties en zet maximaal in op het Nederlands om weerstanden bij onze (autochtone) bevolking zoveel als mogelijk weg te nemen. Probeer te werken met de potentie die hier al aanwezig is en doorbreek de vicieuze cirkel door ook de mensen die in de ‘procedure’ zitten ‘recht op arbeid’ te verlenen. Het recht op werk is een universeel recht, op die manier zorgen mensen ook voor hun eigen inkomen en kan heel wat wrovel tegenover die groep van mensen weggenomen worden. Zo werk je ook parallelle circuits tegen die in de illegaliteit ontstaan. Laat de mensen die hier zijn hun bijdrage in ‘arbeid’ leveren. Misschien dichten we op die wijze een stukje van de mondiale kloof.